

uitspraak

Uitspraak d.d. 27 juni 2019 ex art. 5.6.1 Tuchtreglement Bancaire Sector

Melding: 3970

DE ALGEMEEN DIRECTEUR,
benoemd door de Stichting Tucht recht Banken,
KLAGER,
gemachtigden: de heer mr. M. Bijleveld en mevrouw W. Biesbrouck,

tegen

[verweerder]
voorheen werkzaam bij [bank],
VERWEERDER.

1. Het verloop van de procedure

1.1. Op 25 juni 2018 is namens [bank] (hierna: de bank) een melding gedaan bij Stichting Tucht recht Banken. Deze melding heeft betrekking op verweerder, voorheen werkzaam bij de bank.

1.2. Klager heeft naar aanleiding van voornoemde melding een onderzoek ingesteld. De bank heeft nadere stukken ingezonden. Verweerder is in de gelegenheid gesteld schriftelijk te reageren op de tegen hem gedane melding. Verweerder heeft van die gelegenheid bij e-mail van 16 november 2018, buiten de gestelde termijn, gebruik gemaakt.

1.3. Bij brief van 13 maart 2019 heeft klager aan verweerder kenbaar gemaakt dat een klacht zou worden voorgelegd aan de tuchtcommissie. Het klachtrapport dat naar aanleiding van het onderzoek is opgesteld, is bij brief van 15 maart 2019 bij de secretaris van de tuchtcommissie ingediend.

1.4. Bij brief van 11 april 2019 is het klachtrapport door de secretaris van de tuchtcommissie aan verweerder toegezonden en is verweerder opgeroepen voor de zitting van 15 mei 2019. Ook klager is opgeroepen voor deze zitting.

1.5. Op de zitting van 15 mei 2019 heeft de tuchtcommissie de zaak behandeld. Op deze zitting zijn de gemachtigden van klager verschenen. Verweerder is, zonder een tevoren bij de tuchtcommissie ingekomen bericht, niet verschenen. De tuchtcommissie heeft vastgesteld dat verweerder tijdig en op de juiste wijze in kennis is gesteld van de zitting.

1.6. Klager heeft op de zitting het in het klaagschrift ingenomen standpunt nader toegelicht aan de hand van een pleitnota die bij de stukken is gevoegd.

2. De vaststaande feiten

Op grond van de gedingstukken en aan de hand van het verhandelde ter zitting stelt de tuchtcommissie het volgende vast.

2.1. Verweerder was sinds 1 januari 2011 werkzaam bij de bank, sinds 1 september 2016 in de functie van [functie] in een kantoor van de bank te [plaats].

2.2. Verweerder heeft op 20 mei 2015 de bankierseed als bedoeld in de Regeling eed of belofte financiële sector 2015 afgelegd.

2.3. Na intern onderzoek van de bank waren er zeer serieuze aanwijzingen dat verweerder betrokken was bij fraude binnen de bank. Ongeoorloofd was meermalen ingelogd op rekeningen van klanten van de bank en bij één van die klanten was een bedrag van € 20.000,- in delen overgeboekt en weggesluisd. Dit geld was overgeschreven naar een niet op naam gestelde bankrekening, die behoorde bij één van de tien op het bankkantoor in Hilversum verdwenen [bankproducten]. Met deze pakketten is het mogelijk om voor een (zakelijke) klant eenvoudig en snel een bankrekening af te sluiten en de beschikking te krijgen over een bankpas. Op 8 augustus 2017 zijn 50 [bankproducten] afgeleverd bij de bank in Hilversum en hiervan bleken 10 pakketten vanuit het kantoor van de bank te zijn verdwenen. Het ongeoorloofde inloggen op de rekeningen van klanten vond plaats vanaf een iPhone van hetzelfde type en met dezelfde User Agent als de iPhone die door verweerder werd gebruikt voor het inloggen op zijn eigen app om te bankieren bij [bank]. Ook waren er ongeoorloofde inlogpogingen gedaan vanuit Marokko, toen verweerder in Marokko verbleef. Bij het nalopen van alle handelingen en gebeurtenissen die nodig waren om deze fraude te laten slagen, bleek dat van alle potentieel betrokken medewerkers van dit bankkantoor uitsluitend verweerder in de gelegenheid was geweest om het geheel aan handelingen van de fraude te kunnen hebben verricht.

2.4. Verweerder is op 16 april 2018 door medewerkers van de afdeling [onderzoeksafdeling] van de bank geconfronteerd met de onderzoeksbevindingen. Verweerder is tijdens het gesprek gevraagd naar zijn telefoon en het door hem gebruikte besturingssysteem. Ook is verweerder gevraagd in te (laten) loggen op [mobiel bankieren app] vanaf zijn mobiele telefoon, zodat kon worden vastgesteld of met zijn iPhone was ingelogd op de rekening van de gedupeerde klant (door dat inloggen zou namelijk de unieke ‘device-ID’ van de iPhone van verweerder zichtbaar worden). Verweerder heeft zijn medewerking hieraan geweigerd.

2.5. Verweerder is op 23 april 2018 op staande voet ontslagen. De kantonrechter heeft de arbeidsovereenkomst bij beschikking van 30 juli 2018 ontbonden met ingang van 15 augustus 2018 en vastgesteld dat de verstoring van de arbeidsrelatie verweerder in ernstige mate valt te verwijten.

3. De klacht en de standpunten van partijen

3.1. De klacht van de Algemeen Directeur houdt in dat verweerder in strijd met de gedragsregels 1, 2, 6 en 7 van de aan de bankierseed verbonden gedragscode heeft gehandeld. De Algemeen Directeur heeft de tuchtcommissie in overweging gegeven aan verweerder een beroepsverbod voor de periode van één (1) jaar op te leggen.

3.2. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat hij niets met de fraude te maken heeft, dat hij aan het langdurige verhoor door de afdeling [onderzoeksafdeling] van de bank heeft meegewerkt en dat hij alleen principieel (want vanwege zijn privacy) heeft geweigerd in zijn telefoon te laten kijken, zo leidt de tuchtcommissie af uit de e-mail van verweerder d.d. 16 november 2018. Als de bank zoveel bewijzen heeft, moet de bank dat maar tegen hem gebruiken in plaats van te blijven drammen op het belang van het bekijken van de telefoon, aldus verweerder in die e-mail.

4. De gronden van de uitspraak

4.1. De tuchtcommissie beoordeelt of het handelen van verweerder in strijd is met de bankierseed en de daaraan verbonden gedragscode. In deze gedragscode staat, voor zover hier relevant, het volgende vermeld:

1. De bankmedewerker werkt integer en zorgvuldig.
2. De bankmedewerker maakt een zorgvuldige afweging van belangen.
6. De bankmedewerker is open en eerlijk over zijn of haar gedrag en kent zijn of haar verantwoordelijkheid voor de samenleving.
7. De bankmedewerker draagt bij aan het vertrouwen van de samenleving in de bank.

4.2. De tuchtcommissie is van oordeel dat verweerder in strijd met de gedragsregels heeft gehandeld en overweegt daartoe als volgt.

4.3. Onbetwist is gelaten dat verweerder de enige bankmedewerker was die na uitvoerig intern onderzoek bij de bank kon worden aangemerkt als zijnde betrokken bij het op geraffineerde wijze wegsluizen van € 20.000,- van een klant van de bank. Er waren naar het oordeel van de tuchtcommissie ernstige aanwijzingen dat verweerder zich met een ingrijpende vorm van fraude had ingelaten, waardoor de bank en haar klant waren benadeeld. Met die ernstige aanwijzingen is verweerder tijdens zijn gesprek met de afdeling [onderzoeksafdeling] van de bank geconfronteerd. Tijdens dat gesprek heeft verweerder zelf aangegeven te begrijpen dat alle onderzoeksbevindingen die hem waren voorgehouden in zijn richting wezen. In het licht van de aan hem voorgehouden onderzoeksbevindingen moet voor verweerder duidelijk zijn geweest wat het belang was van het verkrijgen van duidelijkheid over de unieke ‘device-ID’ van zijn iPhone, al dan niet door middel van het (doen) inloggen met die telefoon op [mobiel bankieren app]. Een dergelijke handeling is overigens eenvoudig van aard en impliceert slechts een geringe inbreuk op de privacy van verweerder. Bij deze stand van zaken kon van verweerder worden gevergd opening van zaken te geven, ook door ter plekke in te (laten) loggen op de app van [bank] met zijn iPhone. Verweerder volhardde evenwel in zijn weigering op dit – beslissende – punt transparantie te betrachten en mee te werken. Daarmee heeft verweerder zich niet voldoende open en toetsbaar opgesteld, zoals van hem op grond van de bankierseed bij een dermate ernstige verdenking als de onderhavige, gestaafd door grondig onderzoek, kon worden gevergd. Aldus heeft verweerder gehandeld in strijd met gedragsregel 6.

4.4. Verweerder heeft bovendien zijn privébelang voorop gesteld, terwijl hij had moeten bijdragen aan het vertrouwen van de samenleving in de bank. Het handelen van verweerder schaadt dat vertrouwen en daarmee heeft verweerder in strijd gehandeld met gedragsregel 7.

4.5. De tuchtcommissie is verder van oordeel dat verweerder met de wijze waarop hij zich heeft opgesteld niet integer en zorgvuldig heeft gehandeld. Verweerder heeft nagelaten om een voor de bank en haar klanten ingrijpende vorm van fraude op te helderen, door in het onderzoek naar die fraude op een cruciaal punt zijn medewerking te onthouden, terwijl die medewerking van hem, als beëdigd bankmedewerker, wel kon worden gevergd. Daarmee heeft verweerder tevens gehandeld in strijd met gedragsregel 1.

4.6. De tuchtcommissie zal de klacht ongegrond verklaren voor zover die betrekking heeft op gedragsregel 2, inhoudende de plicht om een zorgvuldige afweging van belangen te maken. Blijkens de bij deze gedragsregel behorende toelichting dient de bankmedewerker een zorgvuldige afweging te maken tussen de belangen van de klanten van de bank, de aandeelhouders, de leden, de obligatiehouders en de andere schuldeisers van de bank, de werknemers van de bank en de samenleving. De persoonlijke belangen van de bankmedewerker zelf worden hierbij niet genoemd. De gedragsregel beoogt zodoende dat de bankmedewerker in de uitoefening van zijn functie de belangen van partijen die door zijn beslissingen of handelen worden geraakt onderkent, en in de afweging van die belangen zorgvuldig te werk gaat. Daaronder valt niet een geval als het onderhavige, waarin de bankmedewerker zijn persoonlijke belang heeft nagestreefd ten koste van de belangen van anderen.

4.7. De tuchtcommissie acht een beroepsverbod voor de duur van 6 maanden passend. De wijze waarop verweerder zich heeft opgesteld jegens de bank, en daarmee ook jegens de samenleving, is niet in overeenstemming met het gedrag dat op basis van de bankierseed van een bankmedewerker wordt verlangd. Het vertrouwen dat in hem mag worden gesteld, heeft verweerder ernstig geschaad. Klanten mogen erop vertrouwen dat hun geld bij een bank veilig is ondergebracht en indien een grondig intern onderzoek bij ingrijpende fraude dusdanig ernstig in de richting van een bankmedewerker wijst, dient die bankmedewerker zich open en toetsbaar op te stellen. Verweerder heeft dat miskend. De door de Algemeen Directeur voorgestelde duur van het beroepsverbod acht de tuchtcommissie evenwel te lang, omdat betrokkenheid bij de fraude zelf niet in het jegens verweerder gemaakte verwijt is betrokken.

5. De uitspraak

De tuchtcommissie:

verklaart de klacht ongegrond voor zover deze betrekking heeft op gedragsregel 2;

verklaart de klacht gegrond voor zover deze betrekking heeft op gedragsregel 1, 6 en 7;

legt aan verweerder de aanwijzing op dat hij gedurende een periode van zes (6) maanden niet werkzaam mag zijn in de bancaire sector.

Aldus beslist door mr. A.P.M. van Rijn, mr. R.K. Pijpers en mr. Th.J. Kelder, in aanwezigheid van mr. B.A.A. Postma, secretaris.

voorzitter

secretaris

Deze uitspraak is aan partijen verzonden op 27 juni 2019.

Ingevolge artikel 6.4.1 e.v. Tuchtreglement Bancaire Sector kunnen verweester en klager binnen 1 maand na verzending van de uitspraak daarvan hoger beroep aantekenen door het indienen van een beroepschrift bij de commissie van beroep.